

ISSANDARISTIMISE PÜHA C AASTAL

(Esimene lugemine Js 42:5a 1-4.6-7)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Nii ütleb Issand: Vaata, see on minu sulane, keda ma hoian, minu äravalitu, kellest minul on hea meel. Ma olen saatnud oma Vaimu tema üle, tema toob rahvale õigekssaamise. Tema ei hüüa ega karju, tema häält ei ole kuulda tänavail. Mahapainutatud pilliroogu ei murra ta katki, ja hõõguvat tahti ta ei kustuta. Tema toob tõesti õigekssaamise. Tema ei nõrke ega murdu, kuni ta on maa peal õiguse maksma pannud, ja tema seadust ootavad saared.

Mina olen Issand, ja mina olen sind õigluseks kutsunud, haaranud kinni su käest ja sind kinnitanud. Ma olen seadnud sind rahvale seaduseks ja paganaile valguseks, avama pimedate silmi, laskma vange vabaks vangikojast ja tooma pimeduses istujaid valguse kätte.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 29:1-2.3ac-4.3b ja 9b-10; R: 11b)

R: Issand annab rahu oma rahvale.

Andke Issandale au, teie taevalised,
andke talle au ja ülistage teda.

Andke au Issanda nimele,
kummardage Issandat pühas ehtes.

R:

Issanda hääl on üle vete,
Issand üle suurte vete.
Issanda hääl müristab võimukalt,
Issanda hääl on täis ülevust.

R:

Kirkuse Jumal laseb müristada,
tema pühamus ülistavad kõik tema auhiilgust.

Issanda aujärg on vetevoogude üle,
Issand istub kuningana aujärel igavesti.

R:

(Teine lugemine Ap 10:34-38)

Lugemine Apostlite tegude raamatust:

Sel ajal avas Peetrus oma suu ja ütles: “Ma mõistan tõesti, et Jumal ei tee vahet isikute vahel, vaid iga rahva seast on temale meelepärane see, kes teda kardab ja on õiglane. Selle sõna on ta saatnud Iisraeli rahvale, ja kuulutanud rahuevangeeliumi Jeesuse Kristuse läbi, kes on kõige Issand. Te teate ju, mis on sündinud kogu Juudamaal alates Galileast, pärast ristimist, mida kuulutas Johannes, kuidas Jumal salvis Jeesuse Naatsaretist Püha Vaimu väega ning kes selle järel käis mööda maad ja tegi terveks kõik, kelle üle saatan oli võimust saanud, sest Jumal oli temaga.”
See on Jumala Sõna.

(Salm enne Evangeeliumi Mt 3:16-17; Mk 9:7)

Halleluuja. Taevas avanes ja üks hääl ütles:

See on minu armas poeg, teda kuulake. Halleluuja.

(Evangeelium Lk 3:15-17, 21-22)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Sel ajal oli rahval suur ootus ja kõik arutasid oma südames Ristija Johannesest, kas tema on Messias või ei ole. Siis vastas Johannes kõigile: “Mina ristin teid veega, kuid tulemas on keegi, kes on vägevam kui mina ja kellel pole mina väärt sandaalirihmaga lahti päästma. Tema ristib teid Püha Vaimu ja tulega. Tal on visklabidas käes ja ta puhastab oma reheeluse – kogub nisu aita, kuid aganad põletab ta kustumatu tulega.”

Ja sündis, et kui kogu rahvas ristiti, tuli ka Jeesus ristimisele, ning kui ta palvetas, avanes taevas ja Püha Vaim laskus nähtaval kujul tuvina tema üle ja taevast kostis hääl: “Sina oled minu armas poeg, sinust on mul hea meel!”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, Jeesus sai kõiges meie sarnaseks, kuid ühe erandiga. Nagu apostel Paulus on öelnud: “Sest meil pole niisugune ülempreester, kes ei suuda kaasa tunda meie nõrkustele, vaid selline, kes on olnud kõigiti kiusatud nii nagu meie, ja siiski ilma patuta.” (Hb 4:15) Samuti on evangelist Johannes pannud Ristija Johannese suhu sõnad: “Vaata, see on Jumala tall, kes kannab

ära maailma patu...” (Jh 1:29)

Kuidas seda nüüd mõista? Kas meie näeme siis päris asjata vaeva hoidumaks pattudest, mis Jeesus – tuleb välja – on oma ohvriga juba ära kandnud? Või on siiski nii, et Jeesuse lunastus kehtib meie kohta alles sealtmaalt, kus me oleme suutnud kiusatusele vastu panna või oma patte siiralt kahetsenud?

Inimesel puudub meelevald Jumala seaduste ees tehtud ülekohtu endale ise andeks anda – andestada saab ainult Jumal. Kuid Jeesuse ristiohvri taha kavala pugemise eest me oma patte siiski andeks ei saa.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kuidas käib inimühiskond ümber ülekohtutegijatega? Peame tunnistama, et suures plaanis täiesti mõistlikult. Lapsed saavad oma pahateod kergesti andeks, sest nad ei oska veel ette aimata, missugused on nende tegude tagajärjed. Lapsele määratud karistusel on õpetuslik iseloom, et talle jääks meelde, mille eest saab kiita ja mille eest laita. Samuti suhtutakse mõistvalt vaimuhaigetesse, kes tõesti ei suuda oma tegude eest vastutada – neilt võetakse ainult võimalus kellelegi kahju teha. Kõigi teiste suhtes kehtivad seadused täie rangusega, nii et raske ülekohtu eest ootab süüdivat täiskasvanut tema kuriteole vastav karistus – see on ja on olnud igasuguse inimliku kohtumõistmise peamiseks põhimõtteks.

Muidugi tuleb siin maailmas küllalt sageli ette kohtuid, kus kohtunikud on suuremad kurjategijad kui süüalused, kus inimesed lavastatakse süüdi poliitilistel või omakasu eemärkidel. Üpris veider on ka iidne komme, et maisele valitsejale on omistatud õigus süüdimõistetud kurjategijatele armu anda. Kui lähtuda sellest, et karistuse mõte on inimese taasühendamine seaduskuulekasse ühiskonda, siis kuningad ja presidendid ei ole enamasti kriminaalpreventsiooni eksperdid. Nad ei võta otseselt seisukohta karistusaluse paranemise suhtes, vaid kasutavad armuandmist populistlikel või muudel omakasupüüdlikel eesmärkidel; olime ju hiljuti sellise kuritarvitamise tunnistajaks, kui president Biden andis armu oma süüdimõistetud pojale.

Kõige selle taustal tekib küsimus: miks peaks Jumal olema ainult armuline? Miks mitte lihtsalt õiglane? Jumal on ju tarkuse kehastus, kavaluse kehastuseks on saatan...

Armsad õed ja vennad, kui Johannese poolt läbi viidud ristimistalitus kujutas pattude mahapesemist, siis oli ristimine sündimise ja templisse toomise järel kolmandaks etapiks Jumala Poja inimesekssaamise teel. See oli veelkordseks kinnituseks, et kuigi Jeesus oli kõiges meie sarnane

peale patu, ei tähenda see, et ta ei saaks meie pattudest aru või ei oskaks meile meie nõtruses kaasa tunda.

Kuid Jumal ei pea tegema ühtki otsust selleks, et inimestele meeldida, ja loodu ei saa omale uut Loojat valida. Me saame vaid teritada oma tähelepanu, kui me loeme evangeeliumist kõiki neid kohti, kus Jeesus mõistis hukka silmakirjateenreid varisere, aga oli armuline inimeste vastu, kes jäid enda ees ausaks, kes tegid oma parima, otsimata leigeid õigustusi oma eksimustele. Aamen.